

rens udgift til skat som følge af, at det skal beskattes, og idet han både giver til skatten og til behandlingen, ja, så er problemet løst, og det er det, man anbefaler i betænkningen.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg kan også godt regne, og man kan sige, at man bare kunne lægge det dobbelte eller to en halv gang så meget ovenpå, og så ville man komme ud med samme nettoresultat. Men det er jo ikke det, problemet drejer sig om, for hvis arbejdsgiverne for den ansatte skal udrede en kvart million for en operation, der koster 100.000 kroner, så vil jeg anse det for relativt tvivlsomt, om de fleste arbejdsgivere vil gå ind og dække en sådan omkostning.

Det, jeg siger, er, at man kan være en lille smule pragmatisk. Jeg synes ikke, at vi her i Folketinget normalt viger tilbage for at vedtage mange forskellige regler. Og netop på det her område synes jeg det vil være meget relevant at lave en undtagelse til det, ministeren plejer at kalde – hvad er det, han kalder det – ikke en symmetrisk beskatning, men noget lignende.

Jes Lunde (SF):

SF's grundlæggende holdning er, at frynsegoder skal beskattes, og det er simpelt hen for at få en ligelig behandling af skatteyderne.

De, der er i den situation, at de har en arbejdsgiver, der kan give en del af lønnen som fryns, uanset hvad form det er, skal jo ikke have en urimelig fortrinsstilling. Det vil være helt forkert, hvis de, der har den type arbejdsgivere kan score kassen på bekostning af en masse mennesker, som har en arbejdsgiver, der betaler alt ud i almindelig løn.

Det gælder jo for eksempel offentligt ansatte, der ikke har adgang til de her frynsegoder. Hvorfor skulle de så betale en højere skat end dem, der har en tilsvarende indkomst, men bare har den delt op i en del, der er løn, og en del, der er frynsegoder? Så derfor skal frynsegoder som udgangspunkt beskattes.

Så er vi enige i, at der kan være nogle ting, som kan være meget vanskelig kontrollerbare. Det er det, der taler for, at vi tager pc'er ud af det her regnestykke. Det er nok umuligt for skattemyndighederne at kontrollere, om pc'er, der bruges erhvervsomt, derhjemme, også bruges privat. Det kan ikke lade sig gøre, så lad os droppe det område. Det er jeg enig i.

Det kan også være, at man finder på andre ting, hvor kontrolarbejdet vil være urimeligt i forhold til, hvad der er af skattekroner i det. Men når skatteministeren så specifikt vil ud og sige, at en parkeringsplads i midtbyen må man da gerne give sine medarbejdere, så står vi af. Det, vi har brug for, er jo ikke at skabe nye incitamentter til, at folk kører i bil ind til en bilbelastet midtby, hvor der er mangel på parkeringspladser. Vi udfolder jo mange bestræbelser – man snakker om bompenge, man snakker om alt muligt – for at begrænse antallet af biler ind til byen. Og så nu ligefrem at lave en skattefri præmieringsordning af bilkørsel ind til arbejdspladsen synes vi ikke, der er nogen som helst mening i, så det er vi ikke med på.

Jeg er også lidt bekymret, når skatteministeren laver en bagatelgrænse på 3.900 kr. Jeg forstår sådan set godt ræsonnementet, at vi så er fri for at tage os af alle småsagerne og kan bruge vores tid på at ligne de steder, hvor der er noget egentlig skattemæssig spekulation. Det er sådan set fair nok. Problemet er bare, at når man nu laver en bundgrænse på 3.900 kr., så er det jo det samme som at sige til folk, at I er nogle kønne idioter, hvis ikke I kan skaffe jer frynsegoder for mindst 3.900 kr. Så udnytter I ikke jeres frynsebundfradrag, og det er jo tosset. Jeg tror, at det at lave en så formaliseret grænse betyder, at vi vil komme til at se en eksplosion i antallet af folk, der får frynsegoder.

Masser af ansatte vil med sådan en lov i hånden gå til deres arbejdsgiver og sige: Se her, jeg har et bundfradrag på 3.900 kr. til fryns. Det er jeg nødt til at udnytte, ellers står der idiot på ryggen af mig. Så du må give mig et eller andet, fri avis, hvad ved jeg, kom med nogle ideer, hr. arbejdsgiver, jeg skal have udnyttet det her bundfradrag!

Skatteministeren er jo en lille smule inde på det selv i sine bemærkninger over provenuet på det her. Det er måske beskedent i første omgang, hvad det koster af penge, men på længere sigt vil det koste mere, fordi frynsegoderne vil gribe om sig. Det synes jeg er en uheldig udvikling, som jeg synes er forkert at skubbe til.

Derfor vil jeg i stedet for lave en formaliseret bagatelgrænse hellere sige, at det er et område, man skal forvalte med fornuft ude i de lokale ligningsmyndigheder, og ikke gå efter ting, hvor kontrolindsatsen står i et urimeligt forhold til, hvad man kan få ind af penge på det.